

امت (جا.ش)

امت (جا.ش) نوع تکامل یافته ی جامعه مسلمان و مؤمن است که عقل کل بر آن حاکم بوده و ولایت عالمان ربانی معصوم (امام) یا نایب او، مقبول بوده و امر او نافذ است. پس از ظهور و نیز هنگام ظهور امام مهدی، امت تام و کامل شکل می گیرد. امام امت، امام مهدی، کتاب امت، قرآن و مرام آنان عدالت، فضیلت و عشق است. در عصر غیبت، فقیه جامع الشرایط، حاکمیت دارد. او (امام و فقیه) جامعه را با تعظیم شعائر به سمت امت شدن سوق می دهد.

در یک امت، آزادی اندیشه و اجتهاد وجود دارد. همچنین اقلیت مذهبی و دینی و خداناباوران هم می توانند وجود داشته باشند و محترمانه زندگی کنند. دشمنی و دسیسه، زورگویی و زیرپانهادن احکام الله و ابراز حسادت در امت ممنوع و اجرای احکام الله (فقه شیعه ی جعفری) در آن رایج و مقبول است.

در امت کامل، عشق به حق تعالی چنان در میان مردمان جاری و ساری است که هر گونه خودخواهی رخت برمی بندد و چنان بهشتی در زمین بوجود می آید و چنان زمین به قدوم مومنان مباحثات می کند که خود را در اختیار ایشان می گذارد. اولین کاری که امام می کند اقامه ی نماز یعنی عشقبازی با خداست. امت شعبه ای از بهشت در کره ی خاک است. طلوع مهر زمانی است که امت مهدوی در حال تشکیل است.

توضیح بیشتر

نسبت جامعه با امت، مانند نسبت همج راع (هرزه پویان) با متعلم علی سبیل نجات (آنکه در راه کسب فضیلت است) و عالمان ربانی است.